

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Борис Владимиров Велчев по конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент” по област на висшето образование 3. социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. право (наказателен процес) в Юридически факултет, катедра „Наказателноправни науки”

Конкурсът за доцент по наказателен процес е обявен в Държавен вестник брой бр. 96 от 6.12.2012 г. Единствен участник в него гл. ас. д-р Георги Иванов Митов. В процедурата не забелязвам допуснати нарушения.

В конкурса кандидатът участва с една монография и двадесет и една статии. Монографията на кандидата е посветена на изключително важния и в теорията и в практиката въпрос на възобновяването на наказателни дела. Статиите на свой ред се отнасят както до въпроси на наказателнопроцесуалното право, така и на втората област от научен интерес на кандидата – наказателно-изпълнителното право. Всички от представените за оценка трудове се различават от докторската дисертация на Георги Митов, която беше посветена на същността на касационното производство по наказателни дела.

Колегата Георги Митов е сред най-опитните специалисти в областта на наказателнопроцесуалното и наказателноизпълнителното право. Преминал през всички етапи на академичното развитие до хабилитацията, той успешно съчетава научните си търсения с практическата си дейност на наказателен адвокат. В допълнение, той натрупа и огромен практически опит в качеството си на член на Правния съвет на президента и като председател на Комисията по помилването при президента.

Представеният труд има уникален характер. То е първото монографично изследване в България на института на възобновяването на наказателни дела. В качеството се на главен прокурор имам известен опит в анализа на проблемите, свързани с възобновяването и убедено мога да кажа, че изследването на колегата Митов има приносен характер и за практиката.

Той успешно анализира празнотите в законодателството и въз основа на анализа на българската и на чуждестранната практика прави уместни предложения за промени в законодателството.

В труда е изяснена същността на възобновяването на наказателни дела като контролен механизъм за проверка на влезли в сила съдебни актове и характера на правомощията на ВКС.

Като приносен момент може да се посочи аргументирана критика на приеманата теза в правната литература, че „извънредността” на този способ за контрол се определя и от ограничения кръг лица, които могат да искат възобновяване – те следват от характера на самия проверяван съдебен акт.

На базата на анализ на съдържанието на основанията за възобновяване е формулирано предложение за промяна в текста на чл. 422, ал. 1, т. 1 НПК за допълване с невярното заключение на вещото лице и неверният превод или тълкуване поради тясната им връзка с доказателствена съвкупност по делото. Направено е предложение за ново основание за възобновяване, когато с решение на Конституционния съд се признае за противоконституционен закон, който е приложен по конкретното наказателно дело

Особено полезен и ценен за практиката е направеният анализ на механизма за установяването на всяко от основанията за възобновяване. Приносен момент е проследяването на възможностите за установяването на основанието по чл. 422, ал.1, т. 3 НПК – чрез разследване се разкрият обстоятелства или доказателства, които не са били известни на съда, постановил присъдата, като са разработени неуредените в закона въпроси, свързани с компетентния орган, който извършва разследването, реда и сроковете за това разследване.

За първи път в литература се прави задълбочен анализ на извънпроцесуалните и процесуалните действия, свързани с образуването на самото производство – подготвителните действията на компетентния орган,

съдържанието на самото искане за възобновяване и други. Като положителен момент може да се посочи предложението отказът на окръжният, съответно военният прокурор или ръководителят на специализираната прокуратура да бъде обжалван по съдебен ред с частна жалба пред Върховния касационен съд.

Приносни моменти могат да бъдат установени и в представените за участие в конкурса други материали, които се фокусират върху проблеми, различни от темата на монографичния труд.

Приносни моменти относно съдържанието на наказанието „пробация” и законодателното му усъвършенстване се съдържат в статиите му „Някои проблеми на пробацията като наказание по НК”, сп. „Пробация”, кн. 4, 2004 г., и „Промените в НК и ЗИН, свързани с наказанието пробация и изграждане на пробационната система в Република България”, сп. „Пробация”, кн. 3, 2004 г., както и в статията „Въвеждане на наказанието пробация и неговото прилагане по отношение на непълнотелни лица”, Сб. „Програма за пробационен надзор на непълнолетни извършители”, С., 2004 г.

Цялостната работа на гл. ас. д-р Георги Митов и в областта на теорията, и в преподаването, се отличава с дълбоко познаване на материята, убедителност при излагането на аргументите и безупречен професионализъм. Той е отличен и авторитетен преподавател, с широк спектър от интереси в областта и на наказателното изпълнение и и на международния наказателен процес. Главен асистент д-р Митов е член на редколегиите на две авторитетни научни издания в областта на правото и членува в правната секция на Съюза на учените в България и е член на Управителния съвет на Съюза на учените в България.

Цялата му творческа и професионална биография, както и представеният хабилитационен труд напълно отговарят на най-високите научни стандарти и на изискванията на закона за заемане на длъжността „доцент”. Това ме кара настойчиво да препоръчам на научното жури да вземе

решение да предложи гл. ас. д-р Георги Иванов Митов да бъде избран за доцент по обявения от СУ „Св. Климент Охридски” конкурс по област на висшето образование 3. социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. право (наказателен процес).

проф. д-р Борис Владимиров Велчев
член на научното жури